

CUVÎNTĂRI ÎNREGISTRATE PE PLĂCI DE GRAMOFON ⁵⁷

Inregistrate la sfârșitul lunii martie 1919

Publicate: în memoria tov. I. M. Sverdlov, președintele C.E.C. din Rusia; Internaționala a III-a, Comunistă; Comunicare cu privire la convorbirea avută prin radio cu Béla Kun; Apel către Armata Roșie; Despre țărani mijlocași; Despre incitățile pogromiste împotriva evreilor — în februarie-martie 1924, în revista „Molodaia Gvardiia” nr. 2—3; Ce este Puterica sovietică? — la 21 ianuarie 1928, în ziarul „Pravda” nr. 18; Cum îi vom izbăvi pentru totdeauna pe oamenii muncii de asuprirea moșterilor și capitaliștilor — în 1932, în ed. a 2-a—a 3-a a Opereilor lui V. I. Lenin, vol. XXIV

Se tipărește după înregistrările de pe plăcile de gramofon

1

ÎN MEMORIA TOVARĂȘULUI IAKOV
MIHAILOVICI SVERDLOV, PREȘEDINTELE
COMITETULUI EXECUTIV CENTRAL DIN RUSIA

Pentru cei care au lucrat zi de zi cu tovarășul Sverdlov este cât se poate de clar că talentul său organizatoric excepțional ne-a asigurat toate acele lucruri cu care ne-am mândrit pe bună dreptate. El ne-a asigurat posibilitatea unei munci colective, organizate și orientate spre un țel precis, care să fie demnă de masele proletare organizate, a unei munci fără de care n-am fi putut înregistra succese și care a corespuns întru totul nevoilor revoluției proletare. Amintirea tovarășului Iakov Mihailovici Sverdlov va fi nu numai un simbol al devotamentului revoluționarului față de cauză, nu numai un model de îmbinare a bunului simț practic și a priceperii practice, a legăturii depline cu masele, cu știința de a le îndruma, ci și cheazășia faptului că mase din ce în ce mai largi ale proletariatului vor merge înainte, mereu înainte, spre victoria deplină a revoluției comuniste.

2

INTERNAȚIONALĂ A III-a, COMUNISTĂ

În martie anul curent, 1919, a avut loc la Moscova congresul internațional al comuniștilor. La acest congres a fost întemeiată Internaționala a III-a, Comunistă — Uniunea muncitorilor din întreaga lume, care tind la instaurarea Puterii sovietice în toate țările.

Prima Internațională, întemeiată de Marx, a ființat din 1864 pînă în 1872. Înfrîngerea eroicilor muncitori parizieni, a celebrei Comune din Paris, a însemnat sfîrșitul acestei Internaționale. Internaționala I va rămîne veșnic în amintirea noastră și în istoria luptei muncitorilor pentru eliberarea lor. Ea a pus temelia edificiului republicii socialiste mondiale, pe care avem acum fericirea să-l construim.

Internaționala a II-a a ființat din 1889 pînă în 1914, pînă la război. Această perioadă a fost perioada celei mai line și mai pașnice dezvoltări a capitalismului, o perioadă fără mari revoluții. În acest răstimp, mișcarea muncitorească s-a consolidat și s-a maturizat într-o serie de țări. Dar conducătorii muncitorilor din majoritatea partidelor, deprinzîndu-se cu vremurile pașnice, n-au mai fost în stare să ducă luptă revoluționară. În 1914, cînd a izbucnit războiul care timp de patru ani a înecat globul pămîntesc în sînge, războiul între capitaliști pentru împărțirea profiturilor, pentru dominația asupra popoarelor mici și slabe, acești socialiști au trecut de partea guvernelor lor. Ei au trădat pe muncitori, au contribuit la prelungirea războiului, au devenit dușmani ai socialismului, s-au dat de partea capitaliștilor.

Masele de muncitori au întors spatele acestor trădători ai socialismului. În întreaga lume s-a îmfăptuit o cotitură înspre lupta revoluționară. Războiul a arătat că capitalismul și-a trăit traiul. O nouă ordine vine să-i ia locul. Vechiul cuvînt socialism a fost terfelit de trădătorii socialismului.

Acum, muncitorii care au rămas credincioși cauzei răsturnării jugului capitalului își zic comuniști. Uniunea comuniștilor crește în lumea întreagă. Într-o serie de țări, Puterea sovietică a și învins. Nu va mai trece multă vreme și vom vedea victoria comunismului în întreaga lume, vom vedea întemeierea Republicii Federative Mondiale a Sovietelor.

*Se tipărește după înregistrarea
pe placa de gramofon,
confruntată cu manuscrisul*

3

COMUNICARE CU PRIVIRE LA
CONVORBIREA AVUTĂ
PRIN RADIO CU BÉLA KUN

Îl cunosc bine pe tovarășul Béla Kun încă de pe cînd era prizonier de război în Rusia și venea deseori la mine să discutăm despre comunism și despre revoluția comunistă. De aceea, cînd a sosit comunicarea cu privire la revoluția comunistă din Ungaria, comunicare semnată de tovarășul Béla Kun, am vrut să vorbim cu el și să ne lămurim mai precis cum stau lucrurile cu această revoluție. Primele comunicări cu privire la revoluție ne-au inspirat anumite temeri: n-o fi la mijloc o înșelăciune din partea așa-numiților socialiști, a social-trădătorilor, nu i-or fi lăsat cumva deoparte pe comuniști, mai ales că aceștia erau întemnițați? Și iată că a doua zi după prima comunicare cu privire la revoluția din Ungaria am trimis o radiotelegramă la Budapesta *, rugîndu-l pe Béla Kun să vină la aparat; i-am pus întrebări de natură să-mi permită să verific dacă la aparat se află el personal și l-am întrebat ce garanții reale există cu privire la caracterul guvernului, la politica lui reală. Răspunsul pe care l-a dat tovarășul Béla Kun a fost întru totul satisfăcător și ne-a risipit orice îndoială. Rezultă că socialiști de stînga au venit la Béla Kun, care se afla în închisoare, ca să se consulte în privința formării guvernului. Și numai acești socialiști de stînga, care simpatizau cu comuniștii, precum și unele elemente de centru au format noul guvern, iar socialiștii de dreapta, social-trădătorii, neînduplecați și incorigibili, ca să spunem așa, au părăsit parti-

* Vezi volumul de față, p. 215. — *Nota red.*

dul cu totul, nefiind urmați de nici un muncitor. Comunicările ulterioare au arătat că politica guvernului ungar a avut o orientare comunistă atît de fermă, încît, dacă noi am început cu controlul muncitoresc și numai treptat am trecut la socializarea industriei, Béla Kun, datorită autorității lui, datorită convingerii că are de partea lui mase uriașe, a putut promulga imediat o lege cu privire la trecerea tuturor întreprinderilor industriale capitaliste din Ungaria în proprietate socială. Deși nu s-au scurs decît două zile de atunci, sîntem ferm convinși că revoluția ungară a trecut dintr-o dată, extraordinar de rapid, pe făgașul comunismului. Burghezia a predat ea însăși puterea în mîna comuniștilor din Ungaria. Burghezia a arătat întregii lumi că, atunci cînd survine o criză grea, cînd națiunea este în pericol, ea nu este în stare să conducă. Și numai puterea Sovietelor de deputați ai muncitorilor, soldaților și țăranilor este o putere cu adevărat populară, cu adevărat iubită de popor.

Trăiască Puterea sovietică din Ungaria !

4

APEL CĂTRE ARMATA ROȘIE

Tovarăși ostași roșii ! Capitaliștii din Anglia, America și Franța duc război împotriva Rusiei. Ei se răzbună pe Republica sovietică a muncitorilor și țăranilor pentru că ea a răsturnat puterea moșierilor și a capitaliștilor, dînd astfel un exemplu tuturor popoarelor lumii. Capitaliștii din Anglia, Franța și America ajută cu bani și muniții pe moșierii ruși, care trimit împotriva Puterii sovietice trupe din Siberia, din regiunea Donului, din Caucazul de nord, vrînd să restaureze puterea țarului, puterea moșierilor, puterea capitaliștilor. Nu, asta nu se va întîmpla. Armata Roșie și-a strîns rîndurile, s-a ridicat la luptă, a alungat trupele moșierești și pe ofițerii albgardiști de pe Volga, a recucerit Riga, a recucerit aproape întreaga Ucraină și se apropie de Odesa și de Rostov. Încă cîteva eforturi, încă cîteva luni de luptă împotriva dușmanului, și victoria va fi a noastră. Armata Roșie este puternică fiindcă merge conștient la luptă, ca un singur om, pentru pămîntul țăranilor, pentru puterea muncitorilor și țăranilor, pentru Puterea sovietică.

Armata Roșie este de neînvins pentru că a unit în rîndurile ei milioane de țărani muncitori cu muncitorii care au învățat acum să lupte, au învățat să respecte disciplina tovarășească, nu-și pierd curajul, se oțlesc în urma unor mici înfrîngeri și merg cu tot mai mult curaj împotriva dușmanului, știind că înfrîngerea lui totală e aproape.

Tovarăși ostași roșii ! Alianța dintre muncitorii și țărani din rîndurile Armatei Roșii este o alianță trainică, strînsă, indisolubilă. Chiaburii și țărani foarte bogați încearcă să organizeze rebeliuni împotriva Puterii sovietice, dar ei sînt o minoritate cu totul neînsemnată. Nu pentru multă vreme și rar izbutesc ei să-i înșele pe țărani. Țărani știu că numai în alianță cu muncitorii vor învinge pe moșier. Uneori la sate se intitulează comuniști cei mai înrăiți dușmani ai poporului muncitor, zbiri care s-au alăturat puterii în scopuri egoiste, care recurg la înșelătorii, care își permit să nedreptățească și să obijduiască pe țăranul mijlocăș. Guvernul muncitoresc-țăranesc a hotărît să lupte ferm împotriva acestor oameni și să curețe satele de ei. Țăranul mijlocăș nu este un dușman, ci un prieten al muncitorului, un prieten al Puterii sovietice. Muncitorii conștienți și oamenii cu adevărat sovietici privesc pe țăranul mijlocăș ca pe un tovarăș. Țăranul mijlocăș nu jefuiește munca altuia, nu se îmbogățește pe spinarea altuia, așa cum fac chiaburii, țăranul mijlocăș muncește el însuși, trăiește din munca lui. Puterea sovietică va reprima pe chiaburi, va curăța satele de cei care nedreptățesc pe țăranii mijlocași, va înfăptui cu orice preț alianța muncitorilor cu întreaga țărănime muncitoare — atît cu țărănimea săracă, cît și cu cea mijlocășă.

Această alianță se dezvoltă în lumea întregă. Revoluția se apropie, crește pretutindeni. Deunăzi ea a învins în Ungaria. În Ungaria a fost instaurată Puterea sovietică — guvernul muncitoresc. Toate popoarele vor ajunge inevitabil aici.

Tovarăși ostași roșii ! Țineți-vă bine, ferm, ca un singur om ! Înainte cu curaj împotriva dușmanului ! Victoria va fi a noastră. Puterea moșierilor și a capitaliștilor, care a fost zdrobită în Rusia, va fi învinsă în întreaga lume !

29/III.

5

DESPRE ȚĂRANII MIJLOCAȘI

Problema cea mai importantă care se pune acum în fața partidului comunist și care s-a aflat în centrul atenției ultimului congres al partidului este problema țăranilor mijlocași.

Firește că prima întrebare care se pune în mod obișnuit e aceasta : ce este țăranul mijlocaș ?

Desigur că tovarășii membri de partid v-au povestit nu o dată că la sate au fost întrebați ce este un țăran mijlocaș. La această întrebare, noi răspundem : țăranul mijlocaș este un țăran care nu exploatează munca altuia, nu trăiește din munca altuia, nu-și însușește în nici un fel, nici în cea mai mică măsură, roadele muncii altuia, ci muncește el însuși, trăiește din munca sa.

În capitalism erau mai puțini țărani dintr-aceștia decât acum, deoarece majoritatea țăranilor erau nevoiași și numai o minoritate cu totul neînsemnată erau atunci, ca și acum, chiaburi, exploataatori, țărani bogați.

Numărul țăranilor mijlocași a crescut după ce a fost desființată proprietatea privată asupra pământului. Și Puterea sovietică este ferm hotărâtă să stabilească cu orice preț relații cu totul pașnice și de înțelegere deplină cu țăranii mijlocași. Se înțelege că țăranul mijlocaș nu poate trece dintr-o dată de partea socialismului, deoarece el ține morțiș la vechile lui deprinderi, este precaut față de orice inovații, verifică mai întâi în fapt, în practică, cele ce i se propun, nu se hotărăște să-și schimbe felul de

viață pînă nu se convinge că o asemenea schimbare este necesară.

Tocmai de aceea noi trebuie să știm, să ținem minte și să traducem în fapt un lucru : muncitorii comuniști care vin la sate sînt datorii să caute să ajungă în relații tovrășești cu țaranul mijlocaș, să stabilească relații tovrășești cu el, să țină minte că un om al muncii care nu exploatează munca altuia este pentru muncitor un tovarăș cu care putem și trebuie să realizăm o alianță liber consimțită, bazată pe sinceritate totală, pe încredere deplină. Diversele măsuri propuse de puterea comunistă trebuie considerate doar ca un sfat, ca o indicație dată țaranului mijlocaș, ca o propunere de a trece la o nouă orînduire.

Și numai printr-o muncă în comun, în cadrul căreia să verificăm aceste măsuri în practică, să controlăm dacă ele nu sînt greșite, să înlăturăm eventualele greșeli, să ajungem la o înțelegere cu țaranul mijlocaș, — numai printr-o asemenea muncă va fi asigurată alianța între muncitori și țărani. În această alianță rezidă principala forță și principalul reazem al Puterii sovietice, ea este o chezășie că vom duce victorios pînă la capăt opera de transformare socialistă, cauza victoriei asupra capitalului, a înlăturării oricărei exploatări.

6

CE ESTE PUTEREA SOVIETICĂ ?

Ce este Puterea sovietică ? În ce constă esența acestei noi puteri, pe care în cele mai multe țări unii nu vor sau nu pot s-o înțeleagă încă ? Esența ei, care atrage tot mai mult pe muncitorii din toate țările, constă în aceea că, pe cîtă vreme înainte statul era condus într-un fel sau altul de bogătași sau de capitaliști, acum, pentru prima oară, conduc statul, participă în proporții de masă la conducerea statului tocmai clasele care fuseseră asuprite de capitalism. Chiar și în cea mai democratică republică, chiar și în republica cea mai liberă, atîta timp cît se menține proprietatea privată asupra pămîntului, statul este condus întotdeauna de o mică minoritate, provenită în proporție de nouă zecimi din rîndurile capitaliștilor sau ale bogătașilor.

Pentru prima oară în lume, la noi, în Rusia, puterea de stat este în așa fel construită, încît numai muncitorii, numai țărani muncitori, exploatatorii fiind excluși, alcătuiesc organizațiile de masă care sînt Sovietele, și aceste Soviete dețin întreaga putere în stat. Iată de ce, oricît ar calomnia reprezentanții burgheziei din toate țările Rusia, în întreaga lume cuvîntul „Soviet“ a ajuns acum nu numai un cuvînt pe înțelesul tuturor, ci și un cuvînt popular, un cuvînt scump muncitorilor, tuturor oamenilor muncii. Și iată de ce Puterea sovietică, oricît de prigonită ar fi în diferite țări partizanii comunismului, iată de ce Puterea sovietică va învinge neapărat, inevitabil, într-un viitor apropiat, în întreaga lume.

Știm bine că mai avem multe lipsuri în organizarea Puterii sovietice. Puterea sovietică nu este un talisman miraculos. Ea nu poate lichida dintr-o dată racilele trecutului, analfabetismul, incultura, moștenirea lăsată de un război barbar, moștenirea capitalismului prădalnic. În schimb, ea ne dă posibilitatea să trecem la socialism. Ea dă celor care au fost asupriți posibilitatea să se ridice și să ia ei înșiși într-o măsură tot mai mare în mână întreaga conducere a statului, întreaga conducere a economiei, întreaga conducere a producției.

Puterea sovietică este calea spre socialism găsită de masele muncitoare, și de aceea este ea o cale sigură, de aceea este de neînving.

7

**CUM II VOM IZBĂVI PENTRU TOTDEAUNA
PE OAMENII MUNCII DE ASUPRIREA
MOȘIERILOR ȘI CAPITALIȘTILOR**

Dușmanii oamenilor muncii — moșierii și capitaliștii — spun : muncitorii și țărani n-o să poată trăi fără noi. Cine o să facă ordine, cine o să repartizeze munca, cine o să constrângă la muncă, dacă nu noi ? Fără noi, totul se va prăbuși, statul se va destrăma. Am fost izgoniți, dar dezorganizarea ne va readuce la putere. Aceste vorbe ale moșierilor și capitaliștilor nu tulbură, nu intimidează, nu înșală pe muncitori și pe țărani. În armată este necesară cea mai severă disciplină. Și totuși muncitorii conștiinți au reușit să unească în cadrul ei pe țărani, au reușit să ia în solda lor pe vechii ofițeri țariști, au reușit să creeze o armată victorioasă.

În Armata Roșie a fost făurită o disciplină extraordinar de severă, bazată nu pe constrângere, ci pe conștiința, pe devotamentul și pe spiritul de abnegație al muncitorilor și țăranilor înșiși.

Pentru a salva pentru totdeauna pe oamenii muncii de asuprirea moșierilor și a capitaliștilor, de primejdia restaurării puterii lor, trebuie să creăm o mare armată roșie a muncii. Această armată va fi invincibilă dacă în ea va exista disciplina muncii. Muncitorii și țărani trebuie să dovedească și vor dovedi că ei știu să realizeze singuri, fără moșieri și împotriva lor, fără capitaliști și

împotriva lor, o justă repartizare a muncii, o disciplină și un devotament nețărmurit în munca de folos obștească.

Disciplina în muncă, energia clocotitoare în muncă, spiritul de sacrificiu, alianța strânsă între țărani și muncitori — iată ce va izbăvi pentru totdeauna pe oamenii muncii de asuprirea moșierilor și capitaliștilor.

8

DESPRE INCITĂRILE POGROMISTE
IMPOTRIVA EVREILOR

Antisemitism se cheamă propagarea urii împotriva evreilor. Când blestemata monarhie țaristă își trăia ultimele zile, ea a încercat să ațîțe pe muncitorii și pe țărani înapoiți împotriva evreilor. Poliția țaristă, în cîrdășie cu moșierii și capitaliștii, a organizat pogromuri împotriva evreilor. Moșierii și capitaliștii au căutat să îndrepte ura muncitorilor și țăranilor chinuți de mizerie împotriva evreilor. Și în alte țări putem vedea adeseori cum capitaliștii ațîță ura împotriva evreilor pentru a arunca praf în ochii muncitorilor, pentru a le abate privirile de la adevăratul dușman al oamenilor muncii — capitalul. Ura împotriva evreilor persistă numai acolo unde jugul moșierilor și capitaliștilor ține în întuneric pe muncitori și pe țărani. Numai oameni cu totul înapoiți, complet abrutizați pot crede minciunile și calomniile răspîndite pe seama evreilor. Avem de-a face aici cu rămășițe din vechile vremuri ale feudalismului, cînd popii impuneau ca ereticii să fie arși pe rug, cînd țăranii trăiau în robie, cînd poporul era oprimat și nu avea cuvînt. Această înapoiere, rămășiță a feudalismului, dispare. Poporul deschide ochii.

Nu evreii sînt dușmanii celor ce muncesc. Dușmanii muncitorilor sînt capitaliștii din toate țările. Printre evrei sînt muncitori, oameni ai muncii, — aceștia formează majoritatea. Ei sînt frați de-ai noștri, sînt asupriți de capital, sînt tovarășii noștri de luptă pentru socialism. Printre evrei sînt bogătași, exploataatori, capitaliști, ca și

printre ruși, ca și în rîndurile tuturor națiunilor. Capitaliștii caută să semene și să aște ure între muncitorii de diferite credințe, de diferite naționalități, de diferite rase. Cei care nu muncesc se mențin prin forța și puterea capitalului. Evreii bogați, ca și rușii bogați, ca și bogătașii din toate țările, în alianță unii cu alții, împilează, asupresc, jetuiesc, dezbină pe muncitori.

Rușine blestematului țarism, care a chinuit și a prigonit pe evrei ! Rușine celor care seamănă ure față de evrei, care seamănă ure față de alte națiuni !

Trăiască încrederea frățească și alianța de luptă a muncitorilor de toate națiunile în lupta pentru răsturnarea capitalului !

- 53 *Comisia pentru problema muncii la sate* a fost creată la 18 martie 1919, la prima ședință a Congresului al VIII-lea al P.C. (b) din Rusia. Comisia agrară a ținut trei ședințe (20, 21 și 22 martie), la care au fost ascultate rapoarte despre politica agrară, despre munca la țară și a fost aleasă o comisie pentru examinarea tezelor. Rezoluția cu privire la atitudinea față de țăranul mijlocăș, scrisă de V. I. Lenin, și tezele „Despre propaganda politică și despre munca cultural-educativă la sate”, scrise de A. V. Lunacearski și redactate de V. I. Lenin, au fost aprobate de congres. — 186.
- 54 *Vezi F. Engels. „Problema țărănească în Franța și Germania“* (K. Marx și F. Engels. Opere, vol. 22, București, Editura politică, 1965, p. 479—501). — 193.
- 55 *Delegații din partea organizației de partid din Nijni Novgorod* (astăzi Gorki) au prezentat prezidiului Congresului al VIII-lea al P.C. (b) din Rusia o declarație în legătură cu pasajul citat de Lenin din broșura „Instrucțiuni și dispoziții cu privire la organizarea muncii de partid în gubernia Nijni Novgorod”. În declarație se spunea: „Noi declarăm că organizația gubernială Nijni Novgorod se situează fără rezerve pe punctul de vedere expus de tov. Lenin în problema atitudinii față de țăranul mijlocăș și-l traduce în fapt”. — 196.
- 56 În rezoluția Congresului al VIII-lea al P.C. (b) din Rusia „Cu privire la problema organizatorică”, la capitolul „Construcția de partid” se spune: „Congresul hotărăște ca pînă la 1 mai să se efectueze în întreaga Rusie reînregistrarea generală a tuturor membrilor de partid”. În instrucțiunile C.C. publicate la 24 aprilie 1919 în ziarul „Pravda” se arăta că e necesar să se facă o verificare temeinică a întregului efectiv al organizațiilor de partid și se sublinia scopul reînregistrării: acela „de a curăți rîndurile partidului de elementul necomunist și în primul rînd de persoanele care s-au strecurat în partid, dată fiind situația lui de partid dominant, și folosesc în interesul lor personal titlul de membru de partid”. Reînregistrarea a fost efectuată în mai-octombrie 1919. — 220.
- 57 Înregistrarea pe plăci de gramofon a cuvîntărilor lui Lenin a fost organizată de Tetropeceat (Agenția centrală a C.E.C. din Rusia pentru difuzarea presei). Încă de la primele lucrări de refacere a singurei fabrici de plăci de gramofon din Rusia, Lenin a manifestat un deosebit interes pentru propaganda prin plăcile de gramofon și a ajutat pe toate căile organizarea acestei întreprinderi complexe. Primele cuvîntări ale lui V. I. Lenin au fost înregistrate la Kremlin, într-o încăpere special amenajată în acest scop; ultima înregistrare s-a făcut la Tetropeceat. Greutatea înregistrării a constat în faptul că cuvîntarea trebuia să se încadreze exact în 3 minute. Lenin se bucura mult cînd cuvîntarea rostită se încadra în timpul fixat. Cuvîntările înre-

gistrate pe plăci de gramofon s-au vîndut în zeci de mii de exemplare. De o mare popularitate s-au bucurat îndeosebi cuvîntările : „Despre țărani mijlocași“, „Ce este Puterea sovietică ?“ și „Despre impozitul în natură“. — 225.

- 58 *La ședința extraordinară a plenarei Sovietului de deputați ai muncitorilor și ostașilor roșii din Moscova din 3 aprilie 1919* au participat și reprezentanții Sovietelor raionale, ai comitetelor de întreprindere și ai conducerilor sindicatelor. Ea a fost convocată în legătură cu agravarea situației alimentare la Moscova și cu agitația desfășurată pe acest tărîm de menșevici și socialiștii-revoluționari în rîndurile feroviarilor. Menșevicii și socialiștii-revoluționari chemau pe feroviar la grevă și sabotaj în atelierele de cale ferată. Această agitație contrarevoluționară a dus la greva de la atelierele de la calea ferată Aleksandrovskaja, ceea ce a avut drept urmare închiderea la 31 martie, conform unei hotărîri a Comisariatului poporului pentru căile de comunicație, a atelierelor principale, unde lucrul a fost reluat abia la 3 aprilie, după ce au fost concediate în prealabil elementele chiaburești.

La ședință V. I. Lenin a prezentat un raport cu privire la situația externă și internă a Republicii sovietice; raportul cu privire la starea transportului feroviar a fost prezentat de L. B. Krasin, cel cu privire la politica în domeniul aprovizionării — de A. I. Sviderski. Participanții la discuție au condamnat în cuvîntările lor agitația contrarevoluționară a menșevicilor și socialiștilor-revoluționari. Cuvîntul de încheiere a fost rostit de A. V. Lunacearski, care a propus rezoluția cu privire la situația externă și internă a Republicii sovietice întocmită de Lenin.

În volumul de față se publică pentru prima oară proiectul inițial de rezoluție (p. 261—263). Plenara Sovietului din Moscova a adoptat o rezoluție specială prin care înfiera agitația contrarevoluționară și aproba măsurile luate de Comisariatul poporului pentru căile de comunicație față de atelierele de la calea ferată Aleksandrovskaja. — 243.

- 59 Este vorba de ședințele comisiilor Conferinței de pace de la Paris; inițial, lucrările conferinței au fost concentrate în „Consiliul celor zece“, din care făceau parte prim-ministrul și ministrul afacerilor externe a cinci puteri: din partea S.U.A. — președintele Wilson și secretarul de stat Lansing, din partea Franței — primul ministru Clémenceau și ministrul afacerilor externe Pichon, din partea Angliei — primul ministru Lloyd George și ministrul afacerilor externe Balfour, din partea Italiei — primul ministru Orlando și ministrul afacerilor externe Sonnino, din partea Japoniei — Makino și Shinda. Ulterior, lucrările conferinței au continuat în „Consiliul celor cinci“ (ministrii afacerilor externe al S.U.A., al Marii Britanii, al Italiei și reprezentantul Japoniei). Comisia a fost restrînsă apoi la patru oameni — președintele S.U.A., prim-ministrul ai Marii Britanii, Franței și Italiei. — 256.